

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhile:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oraă 6 cr.,
a treia-oraă 5 cr.; și timbru de 30 cr.Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumeră și la poște și la librării.

În România:

la dnul Carol Schuller în București, strada
Labirint nr. 4.Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază
Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Crisa noastră.

Starea chestiunii.

Când, în ședința din Noemvrie a frunțașilor partidului național, în fața alor 19 bărbați aleși de T. Liviu Albini a denegat categoric darea declarațiunii cerute, ca pretext dînsul a zis, că nu dă declarațiunea, pentru-că nu sînt de față toți membrii comitetului.

Am spus odată, că acest pretext nu e decât un simplu pretext, sub care dl T. L. Albini a ascuns alte intențiuni. Pentru-că nu e adevărat, că dînsul ar fi primit averea din chestiune. Dînsul a fost simpliciter pus ca un funcționar, ca să poarte firma „Institutului” și să-l inspecționeze ear' pentru aceasta a primit un salariu anual. Dar' nu e adevărat, că ar fi primit-o dela întreg comitetul, pentrucă pe dînsul la locul acela l-a pus Ioan Rațiu, în calitatea sa de president, aceluși Dr. Rațiu, în a cărui cancelarie dl T. L. Albini era ocupat atunci ca concipient.

Apoi pretextul invocat de dl T. L. Albini nu se poate susține nici de altmădă; căci dacă majoritatea mare a unei corporațiuni hotărăște ceva, de sub puterea obligatorie a acelei hotărîri nu te poți subtrage cu provocare la minoritatea dispartentă, care și de altcum nu 'ți-a dat drept să o repreșenți, și pe care 'este tot nu o poți reprezenta.

În fine, dacă negând dl Albini darea declarațiunii într'un mod cum a făcut-o 'și-a pierdut încrederea, de care se bucura mai înainte și s'a cerut și efectul execuțiunii, întreaga afacere se putea încă complana, așa zicînd, în familie, fără a se produce nefericita aceasta de criză, dacă dînsul s'ar fi supus cel puțin execuțiunii efectuate deja.

N'a făcut-o însă nici aceasta, — și aici începe rolul suspect al dlui Albini, pe care nu știm la al cui îndemn îl joacă și cum vrea să-l sfîrșească.

În contra execuției, sevrîșite pe baza actului dela notarul public spre asigurarea unei averi, despre care însuși dl Albini știe mai bine decât toți, că nu este proprietatea d-sale, dînsul a făcut niște curioase excepțiuni, cari sînt începutul unui proces poate foarte lung.

Eată și actul, în care dl Albini 'și-a depus excepțiunile sale:

Onorată judecatorie regească!

Pe baza obligațiunii luată sub nrul 146/1894, pe care o acud alăturat sub 1/.

În două copii, în contra execuției ordinate prin rezoluțiunea de sub numărul 11984/95 civ. și efectuate deja la 19 a. l. c. prin adv. meu întărit cu plenipotența aceluși în original sub 3/ în sensul §-ului 114 al art.-ului XXXV. ex. 1874 îmi permit a subșterne următoarele mele

Excepțiuni:

Recunoașterea actorului cuprînsă în cererea de execuțiune de sub nrul civ. 11984/1895 dela 18 a. l. c. că eu din pretinsa sumă de 19500 fl. nu 'am solvit nimic, precum și aceea recunoaștere că această sumă de 19500 fl. e un împrumut: o iau la cunoștință.

În sensul legilor pozitive existente însă o sumă împrumutată dela datornic numai în cazul acela se poate pretinde dacă, creditorul de fapt a și dat la mîna datornicului această sumă, ca împrumut; pentru-că după dispozițiile codicului civil general fără de numărarea faptică a împrumutului creditorul numit în obligațiune n'are nici un drept de pretensiune.

Dar' actorul Dr. I. Rațiu nici mie nici lui Ioan Popa Necea amintita sumă de împrumut de 19500 fl. n'a dat-o prin urmare întreagă afacerea de drept amintită sub 1/. trebuie să o declar de act simulat, ceea-ce la cas de lipsă și pe calea procedurii criminale se poate dovedi.

Aici însă nedarea respective neprimirea sumei de împrumut de 19500 fl. o dovedesc cu Ioan Popa Necea, ca martor și cu mărturisirea sub jurămînt a mea sau a actorului, rezervîndu-mi dreptul, ca la cas de lipsă să pot aduce și alte dovezi.

Cum am și putî ajunge noi oameni săraci la o astfel de sumă?

Nici Dr. Ioan Rațiu, nici eu n'am avut nici cînd atîția bani.

După-ce afacerea juridică cuprînsă în actul dela notarul public, care formează baza acestei execuțiuni e deja invalid în sensul dispozițiunii cuprînsă în §-ul 113, litera b) din art. XXXV ex. 1874 ordinarea și efectuarea acestei execuțiuni după lege trebuie ridicată din valoare.

Dar' și abstrăgînd dela aceasta execuțiunea ordinată și efectuată în contra mea este contrară legii, și pentru aceasta trebuie ridicată, pentru-că după documentul de sub 1/ numai execuțiunea de asigurare se arată permisibilă și în acest document e foarte expres zis, că dacă plățirea nu s'ar face, creditorul e îndreptățit numai la aceea, „die Zahlung der Forderung zu verlangen und eventuell im gerichtlichen Wege zu erzwingen” adică a pîrî pretensiunea, dar' nu a exopera înainte

execuțiunea de satisfacție (Kielégítési végrehajtás).

În urma acestora îmi permit cu stimă a cere ca:

Onorata judecatorie cercuială regească să binevoască a defige un termen și după încheierea pertractării a aduce următoarea hotărîre:

Execuțiunea ordinată prin rezoluțiunea de sub 11984/1895 civ. și efectuată pentru suma de 19500 fl. împrumut și apartinentele sale se ridică și actorul Dr. Ioan Rațiu, locuitor în Sibiu este obligat să-mi restituie în 8 zile, sub greutatea execuției' toate speșele la mîna reprezentantului meu Dr. Stefan Păcurar, adv. în Sibiu.

Sibiu, 20 Nov. 1895.

Tit Liviu Albini.

Lăsăm așteptării publicului cetitor țînta acestui domn, care încredințat se poarte firma unei averi naționale ajunge, ca în fața judecătoriei cercuale să facă astfel de expetorațiuni. Închipuească-și fiecare ce poate să se ascundă la spatele acestor excepțiuni și câte lucruri mai pot eși la iveală, când se va țîne pertractarea la judecatorie, dacă ea se va țîne.

Mai cugete-și fiecare și aceea, că oare membrii comitetului, mai puteau ei, fără să se facă vinovați, să amâne cererea execuției față de un om tîner, fără ipotecă, care astfel s'a purtat cu comitetul și astfel a abusat de încrederea pusă în el.

Credem, că chiar și numai cele expuse până aci ajung pentru a arăta în ce pozițiune piezișe a ajuns dl T. L. Albini și toți cei-ce au țînut să se pună pe partea dînsului. Sîntem convinși, că procedura lor dela sine provoacă verdictul de condamnare din partea tuturor Românilor cinstiți, și nici că mai insistăm asupra ei.

Dar' domniile acestia, cari aproabă procedura lui Albini, au pretensiunea să-și motiveze țînta.

Ei se descarcă asupra persoanei dlui Dr. Ioan Rațiu, presidentul partidului și fi ascriu intențiunea, că ar voi să-și apropieze șieși averea din chestiune.

Neputînd citi scorniturile ce se colportează cu graiu viu prin public, cităm deocamdată numai următoarele din „Gazeta Poporului” din București:

„Cînd osîndiții în procesul Memorandului au fost agrățiați și au eșit din țîmnița dl Dr. Ioan Rațiu a pus dlui L. Albini alternativa: să facă o

cesiune de drept lăsîndu-i lui personal (adecă Drului Rațiu. Red. Trib.) „Institutul Tipografic” și cele două ziare sau să plătească 19.500 fl.

Această manoperă desperată care aruncă atâtea scornituri și calomnii asupra venerabilului Dr. Rațiu, fi face o nedreptate așa de groaznic de mare și așa de insultătoare, încît nu mai știm de ce să ne mirăm mai mult: de perversitatea procedurii, ori de cutezanța calomniării, cu care vrea să 'și-o acopere?

Am văzut deja din actele publicate ieri, că idea sequestrării nu e numai din Noemvrie. Am văzut, că ea s'a cerut deja în Martie 1895, cînd pîrintele asessor Nicolau Cristea a fost eliberat din țîmnițele Vațului, Am văzut, că idea nici n'a eșit din Seghedin, unde era întemnițat Dr. Rațiu, ci dela Vaț, prin urmare nu dînsul a dat primul impuls. Din contră avem informațiuni, că și în Martie chiar Dr. Rațiu a considerat cauza mai optimistic decît toți membrii comitetului, și a cercat să se mai amîne afacerea.

Drept, că în Noemvrie dl Dr. Rațiu a cerut execuțiunea.

Dar' aceasta a făcut-o în puterea mandatului ce-l avea dela colegii sei în calitate de president, și în considerarea, că dînsul a încheiat actul dela notarul public cu dl T. L. Albini.

Și numai împregiurarea, că domnul Dr. Rațiu este presidentul comitetului, și că dînsul a încheiat actul notarial formează destul titlu de drept pentru dînsul, ca să procedă cum a procedat.

Am văzut însă, că actul dela Vaț a fost subșcris de chiar toți membrii întemnițați ai comitetului, hotărîrea luată în Noemvrie a fost adusă cu majoritatea mare a voturilor, ba chiar și la cererea execuțiunii a intervenit ca advocat un membru al comitetului, dl Rubin Patîța.

Sîntem convinși, că membrii ceialtați ai comitetului vor aproba procedura energetică și înțeleaptă a domnului Dr. Rațiu, sîntem convinși, precum foarte bine a zis dl George Pop de Băesci în telegrama sa publicată în numărul nostru de ieri, că națiunea va face dreptate celui drept, dar' și până atunci respingem cu toată îndignarea adîncă a sufletului nostru scorniturile ce s'au purtat și se poartă prin publicul neorientat referitor la persoana șefului Dr. I. Rațiu, ca pe niște calomnii perverse și rîutăcioase.

FOIȚA „TRIBUNEI”

Bradul.

Bradul-mi spuse bun cuvînt —
„Să-ți trimit?” „Mi-a spus: „Trimite-ți!”
Tot m'am judecat cu mine:
Să dau bradului mai bine
Ori iubitei

Crezîmînt?

„Nu-ți trimite!” zise ea.
„Că n'am zor să ies în lume.
„De-ți trimiți, fi fac de-o-cară,
„Că-ți arunc pe ușă-afară —
„Scoată-mi nume
Cât or vrea!”

Am s'ascult de brad acum;
Fata mințe cum fi vine.
Și trimit chiar astă-seară
Peșitori la ea s'o ceară —
Rău ori bine,
Tot un drum!

De-o fi brade să ghicești,
Îți încred o bogăție:
Leagăn am să fac din tine,
Și-un copil — de-o fi cu bine —
Ți-l dau țîie
Să 'mi-l crești!

De mă 'nșeli, te fac la noi
Poartă curții: să te-ajungă
Câte rele pierzătoare,
Să te bată ploii și soare,
Să te 'mpungă
Vaci și boi!

G. Cosbuc.

(Vatra*).

Al optulea.

În casa ori-cărui om e foc, lumină și voe bună în seara de Crăciun; la el e vatra rece, tăcere, par'că ar fi pustiu. Odața mică a rămas nespoită de sărbători, opașul arde trist și palid și la slaba lui lumină în colțul de lângă sobă, au adormit grămadă de copii cu capetele îmbinate și țînîndu-se îmbrățișați.

Ioan a întărzat la moară, a trîntit sacul în țîndă și acum a intrat încet în casă. Ce folos de toată truda lui! Nici un spor; par'că ar intra toate în pămînt.

Femeia zace în pat și geme întrerupt, dureros.

— Halal de așa Crăciun, își zise omul, apoi ese ear' în țîndă și se silește să aprindă focul cu gătejele, pe cari le adunase de pe jos de pe pămîntul umed.

Două femei deschid ușa țîndei încet:

— Bună seara, bade Ioane.

— Noroc să dee D-zeu!

— Ce face cumătra?

— De, vedeți și voi.

Vecinele intră încet în casă și se apropie șoptind de patul bolnavei.

Un țîpet teribil, groaznic, ca urletul unei fiare taiate în două, — copiii sar speriați de lângă sobă, ear' Ioan intră grabnic și-i scoate pe toți afară, în țîndă.

— Cias bun, să dee Dumnezeu, Mario dragă.

— Fii cu răbdare, puico, te va ușura maica Domnului acum pe dată...

— Ce o fi lăsat Dumnezeu atîta chin pe femeii!

Cîteva clipe de așteptare încordată, oribilă, ca ciasul morții, — încă un strigăt despicător de inimi, și femeia se sbătea în spasmul celei din urmă crize.

Se făcu apoi o tăcere adîncă, sfîntă, în care nu se mai auzi decît o șoptire înceată, sfîoasă, plină de grije și iubire.

— Ce-i?

— Băiat, măicuș, băiat.

Dela miezul nopții încolo, Ioan a rămas ear' singur.

Micuțul scaldat, apoi înfășurat în cîrpe, dormia liniștit în albioara așezată pe lavița de lângă pat. O bucățică de carne roșie, care abia mișcă, abia respiră... Nu simte, nu vede și nu aude încă nimic.

Peste cîteva ciasuri însă va cere și el dreptul lui de ființă... Va striga, va țîpa să-și dee hrană, puțință de a trăi...

Ioan stă cu mîinile încruciate peste piept și se uită la el... Cum dorm toți... Nu-ți paște nici o grije.

Toți trăsesc din sudoarea lui, el singur veghează pentru toți.

Afară s'au pornit colindătorii, dar' cîntecul vesel cu „florile dalbe” nu însenează cătuși de puțin sufletul omului măhnit.

De ce n'a intrat și el la un ciocan de rachiu?... De ce s'a lăsat cel din urmă la moară, stînd nepăsător într'un colț, par'că ar fi fost cel mai bătrîn, cel mai morocănos dintre toți?... N'o să mai poată fi vesel, n'o să mai aibă el o zi bună, ușoară ca mai înainte, pe vremea cînd era făcău... Nici chiar ziua de Crăciun?..

Ioan apucă instinctiv căciula de pe masă și o învîrti de cîteva-ori în mîna. Ce ar fi să plece? Ioan tresări.

— Ai zis ceva, tu Mario?

Nu. Maria, biruită de obeseală, dormia adînc. Cel de un cias a gemut în vis, răgușit și slab, apoi ear' a amuțit.

Ioan se aplecă spre albie și îl privi cu băgare de seamă. Pleoapele mici tremurau, gurița începea să se miște, cerînd să sugă... Mila, duioșia se luptau în sufletul seu cu conștiința miseriei sporite.

Trînti căciula de pămînt și se trînti și el jos pe rogojină, bătîndu-se cu pumnii în cap.

Crăciunul se sculase vesel. Zăpada strălucia de soare ca o pînză curată de in, înțînsă peste curte, peste cîmpul neted din fața casei lui Ioan.

Se sculă și el trînzii buimăcit de visurile și vedenii înfricoșate... Maria șede în pat albă, premenită. Peluța feței părea mai subțire, mai străvezie ca altă-dată și era umedă de lacrimi.

Preoteasa, care venise să-și vadă copilul, minune de copil, care se naște deodată cu Mîntuitorul, o mîngăia.

— Tu zici că ai prea mulți, Mario. Dar' eu ce să zic, că n'am avut nici unul și nu știu de ce-ți lăsată bucuria pe pămînt?

— De, să nu fi vîndut boii, n'am fi nici noi așa lipsiți..

Ioan își frecă ochii, dete binețe preoteșei și se așeză tăcut pe un scaun.

— Ascultă, Mario, și ascultă și tu, Ioane, să vă spun și eu o vorbă. Ne-am în-

țeles de aseară cu popa și să vă spun drept, de aceea am venit așa de dimineață la voi. Să ne dați nouă un copil de al vostru. Pe ori-care, pe care îl vreți voi.

Măria se uită la bărbatul seu, neîndrăsnind să răspundă.

Copiii înțelegînd despre ce-i vorba se grămădiră cu toții în jurul mamei lor și se prîndeau cu mîinile de pătura patului.

— Pe Mitruț, uite, să te iau pe tine, Mitre... Îți cumpăr haine din țîrg și te țîn ca pe un coconăș.

Mitru, un băiețuș de 7 ani, își vîrî capul sub perina masei.

— Dă mîna, Ioane, să ne fie tocmeala cu noroc!

Ioan stătuse tot timpul încruntat, cu ochii în pămînt, cu sprîncelele încrețite.

O luptă grea se petrecea în sufletul lui; remușcarea pentru gîndurile de aseară, sbucium între desperarea de om și dragostea de tată.

— Nu, cocoană preoteasă, grăi el în sfîrșit. N'am eu copii de lăpădat. Ai mei sînt toți, unul ca și altul.

— Dumnezeu să-ți ajute!

Și Măria începî să plîngă cu lacrimi alinătoare, împreunîndu-și mîinile de rugăciune, pe cînd Ioan ridică pe cel mai mic din albie și-l sărută pentru ațîția-oraă:

— Era să dau în păcat pentru tine.

„Vieța”.

Constanța Hodop.

Ei, dacă nu și-au împlinit datoria, nu este nici decât echitabil, a condamna pe Români.

Credem, că este bine, a nu mai intra în alte detalii, cu toate-că am mai avea unele cuvinte de spus și despre faptul, că membrii aleși în două cercuri ar fi lăsați să opteze mai întâiu, apoi li-s-a nimicit mandatul rezervat, nu mai intrăm în alte detalii, cu toate afirmările „Tageblatt“-ului, că „prin vina pretorului-suprem s'au făcut neregularități la alegere (nr. 6700) le declarăm de suspițiuni nefondate. Aceasta însă este treaba pretorului din chestiune.

Trecem acum la alegerile suplinitoare în reprezentanța orașului Sibiu. În 16 Decembrie, adevărat aproape 48 ore înainte de a apărea nrul 6693 din „Tageblatt“, în care își dau silința a face concurență dlui Tiszza Kálmán de pie memorie, în care articol se vorbește într-un mod nu tocmai delicat despre o „impingere către părete“ a Românilor, cărora nu li-se poate ierta că voesc a exercita o influență asupra reprezentanței comitatense mai mare ca până acum și cărora li-se spune cu glas mare: „Ne vom ști noi apăra“, — 48 ore înainte de a apărea acest articol, al cărui caracter provocator nu se mai poate nega, s'a făcut alegerea suplinitoare de 78 membri în reprezentanța orașului și pe ședilele distribuite de Sași au fost semnați de candidați între 78 membri și 3 Români, dar și din acești trei doi inși (domnii Boiu și Dr. Aurel Brote) tot ar fi ajuns în reprezentanță fiind ei viriliști. Echitatea fără margini a cercurilor conducătoare se reduce deci la raportul 1: 77, cu toate-că în populațiunea din Sibiu Românii sunt 4581 (21.34 procente) din 21.465 de suflete.

Ne credem îndreptățiți a nu vedea în acest act al cercurilor conducătoare săsești vre-o marimozitate, și ne-am văzut îndemnați a reclama 12 posturi din 78 pentru candidații noștri — o cota destul de modestă în fața numărului și însemnătății Românilor în Sibiu, — ear' alegerea celorlalte 66 de posturi le-am fi lăsat apoi cu totul voinei și priceperii compatrioților sași.

Dacă în ciuda acestora s'a observat în procedura Românilor o acțiune ilioială și o provocare la adresa Sașilor, aceasta numai lipsei de generozitate și preocupării aceleia care a scris Trilogia din „Tageblatt“ se poate atribui.

Și acum să ne ocupăm cu al treilea păcat al Românilor.

În presarea alegerilor de funcționari comitatensi sunt provocați Români, membrii comitetului municipal comitatens, ca în sensul pactului încheiat în 1883 să și numească candidații pentru posturile ocupate până acum de Români. Aceasta se întâmplă și lista de candidare se ia spre știință *ad referendum* de către prezidiul clubului municipal săsesc. Ulterior însă s'a vestit, că Sașii nu mai pot consimți cu reocuparea de către un Român a postului de prim-pretor din Mercuria și aceasta din motivul, că la alegerile municipale de acolo — după-cum scrie „Tageblatt“ (Nr. 6393.) Sașii nu și-au împlinit datoria.

În fața acestei ingerințe în pretensiunile Românilor pentru corpul funcționarilor comitatensi, membrii români ai congregației se ved necesitați a declara, că ei consideră de nimicit pactul existent deja de 12 ani, că alegerile ce se vor săvârși, nu le vor considera ca rezultat al înțelegerii frățești, ci exclusiv ca votul de forță al majorității.

Judecând obiectiv, această declarație nu este altceva, decât o constatare firește platonice a faptelor, cari nu au fost create din partea Românilor și nici că sunt dela acestia dependente.

Și observarea unei formalități parlamentare, pentru noi nu prea plăcută, dar care eram datori a o face, a fost de ajuns celor dela „Tageblatt“, ca să ne acuse, că am inscenat „Waldbrand“-ul. că am provocat ușuratic o nouă ceartă între naționalități, ear' despre acțiunea noastră se suspiționează, că nu a fost altceva, decât un pretext pentru de a masca pășirea pe terenul politicii active.

Ni-se spune: Sunteți niște nesocotiți tăciunari, cari pentru un fleac de post de prim-pretor stricați raportul de prietenie dintre Sași și Români!

Să fie cu iertare!

Postul de prim-pretor din chestiune e, ce e drept, un lucru mic, nelsemnat însă numai pentru aceia cari și-l ia u, ear' nu și pentru aceia cărora li-s'e ia, e nelsemnat pentru Sași, cărora trebuie să le fie indiferent, că dispun de 99 sau 100 de posturi.

„E mai ușor de a da, decât de a lua“, — aceasta în politică nu se potrivește. Un popor, care se lasă a fi despoiat de averea sa, ear' în drepturile sale dobândite să fie scurtat, nu are vitalitate, noi Români însă ne simțim vitali și astfel vom să și rămânem.

La noi nu este vorba de un post de pretor suprem nici de persoana vre-unui candidat și de o volnică ingerință în averea

noastră, de o violare a drepturilor noastre, de o strimțorare pe terenul greu câștigat, de un atac, pe care noi fie — pe contul unor jertfe mai mari — trebuie să-l respingem din principiu. (Va urma.)

Societatea „Petru-Maior“.

Budapesta, 5 Ianuarie 1896.

După-ce aproape în toate ziarele noastre a apărut la timpul său notițe referitoare la suspendarea activității societății „Petru-Maior“, și după-ce acele știri corăspund întru toate adevărului, fiind trimise din partea corespondenților, și publicate pe baza informațiilor primite dela mine, ca președintele societății, deocamdată nu am aflat de necesar a vă mai informa și eu asupra celor întâmplate, ci am așteptat să ved dezvoltarea lucrurilor în urma perchișii-facute la ordinul ministrului de interne.

Spre a liniști întru-câtva onor. public român, care în totdeauna cu atâta dragoste și atențiune a privit spre acest focar cultural, mă ved îndemnat a vă aduce la cunoștință, că deși nu avem încă rezultatul definitiv pentru dreptul de a susține și pe viitor societatea, totuși pe baza declarațiilor făcute cu ocaziunea interogatorului ce ni-s'a luat și în urma intervențiilor la unele persoane de influență, clarificându-le chestiunea, la început rău înțeleasă, că adevărat societatea „Petru-Maior“, dela înființarea ei și până azi, fiind provăzută cu statute aprobate din partea ministerului de interne, și-a ținut de sfântă datorie a observa cu toată strictețea acel statut, urmărind cu zel nobil scop cultural științific și, că în sinul său nu a admis și nu admite nici cea mai mică discutiune politică, cred, că și dl ministru Perczel va fi convins despre nevinovăția societății, și în curând va fi aplicat, a-i reda dreptul de existență în toate condițiile sale de mai înainte.

Încât pentru viața socială-politică a tinerimii române din Budapesta, societatea „Petru-Maior“ nu poate fi respinsă, după-cum cred mai marii zilei, pe lângă toate acestea, cu toată hotărârea pot să afirm, că această societate a fost în totdeauna mijlocul favorabil pentru tinerime, de a se ocupa mai mult de chestiuni literare-științifice.

Una țin a accentua, că activitatea societății nici de prezent nu este suspendată în mod absolut, ci numai în afacerile ei interne este împedecată, adevărat este interzisă ținerea ședințelor săptămânale, în timpul cercetării, până la primirea hotărârii ministrului, — de aceea vin a ruga cu tot respectul on. public român, precum și toate societățile, redacțiunile etc., cari stau în vre-o legătură cu societatea „Petru-Maior“, ca să binevoască a continua și pentru viitor fără întrerupere aceste relațiuni, fără de cari societatea noastră cu greu ar pute exista.

Acestea am aflat de bine a le spune deocamdată, ear' după rezolvarea definitivă a cauzei, comitetul societății își va ține de datorie, a aduce la cunoștința on. public rezultatul, până atunci rog de a nu da crezământ tuturor știrilor privitoare la această afacere, ce se publică mai ales în ziarele străine, de către unii corespondenți neautorizați și rău informați.

Drd. Florian Muntean,
preș. societății.

Din România.

(Știri militare).

În biourile ministerului de resbel din România se lucrează la un proiect de lege pentru crearea a două institute, în cari copii de militari să fie crescuți pe socoteala statului.

Elevii eșind de acolo se vor putea prezenta la bacalaureat și diferite școli, ear' fetele vor primi o educațiune și o instrucțiune astfel încât să se poată prezenta direct la concursul pentru obținerea postului de profesoare.

Când va veni în discuția copurilor legiuitoare proiectul de lege relativ la schimbarea legii pensionarilor militari, mulți deputați și senatori vor cere ca sporul soldei de companie 1/2 să compeze la pensie pentru oficerii cari au făcut compania.

Crăciunul la Pesta.

(Scrioare particulară a „Tribunei“).

27 Dec. 1895.

Rătăcind într-o mare de străini noi tinerii români din acest oraș am petrecut sfintele sărbători ale Crăciunului destul de simplu.

Nu aveam în giurul nostru — ca altădată — acel cerc intim numit familie, nu grija de noi o mamă iubitoare, nu zimbiau sorioare gingașe.

N'am auzit versul solemn al colindei, nu am fost pătași veselii denotând, cu cău-

Românul te știe întimpina în prima zi a Crăciunului.

Nici chiar clopotele, cari așa de mult seamănă la glas, nu reduceau starea sufletească proprie în astfel de momente.

Pe când se auzia toaca tramwayul cu 4 cai asudați trece vîjvind de te pătrunde, ear' carele cele greoaie trec cărtînd încercate cu nea, ca să-i pună Dunării bătrână perină la coaste.

Ce deosebire între creștin și creștin.

Am avut ocaziunea să vorbesc cu un orașan în privința nesfințirii zilei a 7-tea prin tot felul de lucru și ei îmi răspunde: „că și azi trebuie să mîncăm!“

E foarte drept, dar' istoria ne spune că a fost un timp când a 3-a parte din an erau sărbători și totuși oamenii nu muriau de foame.

Dar' s'au schimbat lucrurile!

Noi dedați ca acasă, în scumpa noastră patrie muntoasă, în mijlocul bunului nostru popor, ne uităm cu oare-care îngreșoare la toate acestea.

Ce e drept n'avem biserică românească — a fost — și aceasta poate fi un motiv că nici nu ne prea însuflețim ca să mergem la străini la biserică, dar' cerul și pămîntul și tot locul este biserică, numai noi să ne aducem aminte de așa ceva!

În ziua de Crăciun am fost la biserică sărbescă din apropierea societății „Petru Maior“.

„Mi-s'a dat ocaziunea să-mi reamintesc din nou o dureroasă epocă a neamului românesc prin faptul mergerii la această casă a lui D-zeu.

„Gospodi pomilui“ și earăși gospodi pomului, ear' alt cuvînt nu am înțeles afară de Christos și Irod.

Întreg lucrul acesta mă făcu să-mi închipesc o biserică română din epoca de tristă amintire, când era această limbă introdusă în multe din bisericile noastre.

„Dacă un om cu carte se orientează cu anevoie și pe dibute în mersul ceremonialului, ce vom zice despre poporul incult din veacurile XIII., XVI., XV. etc.?”

Robia babilonică a fost mai blîndă pentru Judei, decât cum a fost slavismul pentru neamul românesc! Au trecut! „Așa trece, prilejul rămân!“

O convenire proiectată de tinerime întru amintirea acestei sînte sărbători a rămas din cauză, că vînturile sunt prea aspre față de noi tinerii români în ori-ce colț al acestei țeri. Rana, pe care ni-a înfipt-o ordinul cel mai nou ministerial, suspendând activitatea societății noastre iubite „Petru-Maior“, este foarte adîncă, și deși avem nădejde în cauza noastră dreaptă și în faptul mai luminos decât soarele, ne îndoinim în îngrijirea prez-eară a dlui ministru!

Una îi aducem aminte dlui ministru, că dacă nici acum nu va vrea să cunoască și să deosebească lucrul drept de lucrul imputabil, atunci comite o crimă contra a tot ce e sfînt și fără pată pe lume!

Nu putem crede, că spre a mări grandea milenului ar fi nesmintit de lipsă sugrumarea societății „Petru-Maior!“

Ziua de Crăciun a fost, avînd în vedere timpul, — minunată; după amezai puteai vedea valuri-valuri de public, trecînd în sus și jos, ear' cheiul Dunării era împopulat ca primăvara.

Neaua începuse a se muia, pe unde razele soarelui atingeau mai țepiș, ear' bătrînul lstru începea a se resbol și a sfîrtica cojocul ce-l acoperea până la bărbie.

Cu toate acestea, Dunărea lipsită de vasele încovoiate de până acum, vapoare, propelere, șalupe etc. pare o mamă părăsită de fiii săi, dar' aerul ce vine cu ea este dătător de viață.

Toată lumea este sprintenă, veselă.

*

Tinerimea studioasă se adună pe inecul, ear' „națiu“ încă nu mișca nimic.

Deși mâne se vor începe prelegerile, cei subțirei la mustețe și cu bastoane moderne sînt încă răricei. În specie juriștii mai „blîțalesc“ câte o zi două în voe bună, mai eu seamă când au cu „cine“.

Și Doamne bine-i pe acasă în astfel de timpuri! Tot omul e bogat acum!

În speranța unor sărbători mai fericite, noi facem azi în onoarea lui Moș-Crăciun câte o partie de billard.

*

Ei, era să-mi uit. Cercul literar iudevesc de aici dă în tot anul câte un almanach. Anul acesta „Șloimii“ au bătut chiar la fron“. Anume, în numitul almanach se spune, că statul ungar este de a se mulțumi Jidanilor!!!

„P. H.“, care aduce acest lucru la cunoștință, se exprimă foarte domol față de încercarea „millenară“ a dalte: Bánoczy Ifig, Fenyvessy Moritz și spune, că nu-i consult a presupune despre Arpád, că ar fi trecut la religioșii iudevesc!

„Dar' de ce nu? Pe stee bine lui Arpád și cu pe „P. H.“, că atunci, când ar sista pe lângă părerea supraspusă, Munká-sy ar trebui să se transformeze radicalmente tabloul!

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Lupta în comitate.

Vice-comitele comitatului Sibiu aduce la cunoștință cu datul de 6 Ianuarie 1896, că noua alegere a membrilor municipali în cercul Mercurii se va întempla în 20 Ianuarie st. n.

Alegerea se va efectua în modul următor:

a) în cercul electoral al Mercurii sînt de a se alege 6 membri.

Prezidiul de alegere: Mihaiu Valentin, preotul substitut Ioan Droc, protopresbiter.

Locul de alegere: localitatea oficiului pretorial din Mercuria.

În sensul §-ului 39: XXI din 1886 alegerea se va facepe în ziua mai sus amintită la 9 ore dimineața și se va fini tot în aceea zi la 4 ore d. m.

De cercul electoral al Mercurii se țin comunele: Dobărea, Cărpiniș, Apoldul-inferior, Apoldul-superior, Amnaș, Poiana, Rod, Ludoș Gîrbova, Mercuria, Topârcea.

Sperăm și credem, că alegătorii români și de astă-dată vor fi la datorița lor ca la prima alegere.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI“.

Feleac, 1 Ianuarie n. 1896.

(Călușerul oprit de un solgăbiru).

În Nr. 281 al „Tribunei“ sub titlul „Călușeri escortați“, a apărut un extras din minciunosul „Egyetértés“ prin care respectiva foaie se încearcă a seduce publicul din afară prin născociri false voind prin aceasta a arăta lumii că de timizi sîntem noi în fața baionetelor și că curagiu desvoaltă fiii lui Arpád, când au la îndemână gendarmeria. — Fițiica maghiară a cugetat că va pute și cina cu minciuna; și pentru aceea se încearcă acum a reproduce întemplări de astă-vară în firmă credință fiind că prin expunerea falsă a scandalului produs la Bendiu prin pretorul cercului, va face un bun serviciu cauzei maghiare. — S'a înșelat însă amar căci: „si tacuisse Josephus mansisset“ și lumea nu ar fi știut ce rușine l'a păscut pe respectivul pretor cu acea ocaziune; căci voind călăva tinerii plugari din comuna Feleac să delecteze publicul cu frumosul joc național „călușerul“, pretorul care își petrecea la o masă cu jocul cărților bazînd șgomotul zurgalaelor și vîzînd bastoanele, în zăpăceala sa sare cuprins de o frică panică dela masă și întrebînd ce ce va să însemneze acest lucru interzice jocul, deoarece el a conces această petrecere pentru inteligența din Bendiu, ear' nu și pentru popor.

Atăta a fost destul ca bietul „solgăbiru“ cu ai săi să fie încungurjat de o gardă românească chemată a-i da lecția cuvenită. — O ceată de preoți cu alți inteligenți români provoacă pe pretorul a concede jocul național atât de nevinovat, căci la din contră va fi rău. Pretorul se opune ear' inteligența cere cu insistență, că ca „oaspe fiind să nu conturbe petrecerea, la ce înflăcăratul împintenat reflectează, că el nu poate concede „olyan comediakat“. Atunci droaia de Români mic cu mare, dame și cavaleri, se apropie de nesocotitul pretor, cerînd satisfacție pentru atari cuvinte. Bietul Unguraș a fost adus în atare perplexitate, încât nu se știa reculega. În fine vîzînd ceialalți colegi ai săi, că lucrul ia dimensiuni serioase, l-au desfățuit să abstea dela propusul său și să concede jocul Pretorul vîzînd că nu are ce face concede jocul, ear' românii ofensați strigă că nu-l află demn ca să și desfăteze privirile păcătoase în un atare joc frumos. Inteligența și călușerii părăsesc sala, injurînd pe faimosul Atila.

Fiind orele de pauză, oaspeții s'au împraștiat pe la curățire, dar' nu escortați de gendarmi precum îi place a o suci „Egyetértés“, ci pentru a mânca deoparte, ear' de altă parte pentru-ca dămele să și schimbe toaletele conform datinei.

Dispuși de a-și cere satisfacția cuvenită Români la 1/2 după miezul nopții se reintore la sala de dans.

Pe atunci, durere, d-șorul pretor simțînd, că ce-l așteaptă a fost luat-o pe 3 fuioare și nici că s'a mai întors atul. De însemnat e, că călușerii și-au jucat jocul la o casă privată unde s'a fost dispus și arangiat o petrecere pentru popor; și ce e mai mult gendarmii stau uimiți la auzul poeziilor „Hora lui Lucauci“, „Deșteaptăte Române“ etc., cîntate de flăcăii români, și admira jocul frumos „Călușerul“.

În Nr. 279 al „Tribunei“ între știrile zilei, sub titlul „Din diecesa Gherlei“ a apărut unele informațiuni cu respect la conferința parohiilor Oarța-de-jos, Cucel și Sălsigul. Informațiunile sînt date de anonimul „Unii laici“.

Eu cuget că jurnalistica are scopul măreț de a servi purului adevăr.

Încât informațiunile date de „Unii laici“ sînt pline de calumii îmi permit a le îndrepta.

Pentru parohia Sălsig a fost scris concurs până la 31 Decembrie st. n, deci episcopul diecesan nici că a putut-o conferi înainte de acel termin, până când anonimul „Unii laici“ a dat informațiunile în numărul din 27 Decembrie st. n. al prețuitei „Tribuna“.

M. B.

„Dar' de ce nu? Pe stee bine lui Arpád și cu pe „P. H.“, că atunci, când ar sista pe lângă părerea supraspusă, Munká-sy ar trebui să se transformeze radicalmente tabloul!

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

„Dar' de ce nu? Pe stee bine lui Arpád și cu pe „P. H.“, că atunci, când ar sista pe lângă părerea supraspusă, Munká-sy ar trebui să se transformeze radicalmente tabloul!

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

Pe inecutul se dă de urma prieteniei. Numai înainte! Bosco.

...rsale (Biblioteca pen- popularizare și biblio- asemenea succes în

Ca un moment de veselie în zilele aceste este de amintit petrecerea bravilor nostri so- dali, introdusă de un concert și producție teat- rală. Din piesele cântate au plăcut mai mult și au fost mult aplaudate „Când pleacă Moțul la țară”, compoziție de I. Vidu, executată de cor și solo de tenor, apoi cântarea „Unde ești”, cântată foarte frumos de dl. Poponea, care are un bariton foarte drăgălaș. Piesa teatrală (Rămășișul de V. Alexandri) a succes într-o parte, a frapat în deosebi d-șoara Grecu în rolul Smarandei. Petrecerea a fost cer- cetată de un public de tot număr, intelligen- țință multă și popor. Hora a fost jucată de vre-o 50 de părechi. Afăm, că și rezultatul material a fost destul de mulțumitor.

Astfel Crăciunul la noi!

Pom de Crăciun. Din Șimleu ni-se scrie: Inteligența română din Șimleul-Silvaniei în frunte cu „Reuniunea femeilor române sălăgene”, precum în anul trecut, așa și acum, a aranjat pom de Crăciun, pentru școlarii dela ambele școli din Șimleu, cu care ocasiune s-au împărțit vestiminte copiilor săraci, cari toate s'au îndeplinit în ajunul Crăciunului cu o ceremonie frumoasă. A ținut o vorbire dl vicar al Sălagiului, care din punct de vedere religios a apreat și laudat această faptă nobilă a „Reuniunii”, ear' dl Andreiu Cosma, directorul „Silvaniei” și al școlii de fete, desvoldând însemnătatea acestei întreprinderi ca promovătoare în mod imens a cauzei învățământului și culturii naționale, a cetit și numele aceluia, cari au concurs la pregătirea îmbrăcămintelor, și le-a mulțumit pentru aceasta. În fine școlarii ambelor școli au cântat câte o colindă și au rostit vorbiri de mulțumită. Meritul cel mai mare însă întru toate acestea i-se cuvine și atribute d-nei A. Cosma, care atât în privința concursului material cât și prin activitatea desvoldată a fost conducătoare acestei întreprinderi salu- tare, pentru care și pe această cale primesească mulțumitele tuturor marimimoasa nobilă doamnă.

Bănyfi a învins! Dovadă: că pe- trecând acum la Viena în afacerile negocierilor pentru reînnoirea dualismului economic, colegul seu cisleithan, contele Badenii, i-a sosit lui Bănyfi la ureche o trăsătură de înaltă diplomație, anume să trimită ministrului Agliardi, ca de Anul-Nou, o carte de vizită și acesta va fi silit, fie numai chiar și din bunăvoință, să i-o întorcă pe a lui. Zis și făcut. Agliardi, bine înțeles, i-a trimis și el pe a sa. Și, eată, *quod erat demonstrandum*: că totuși Bănyfi a învins asupra lui Agliardi.

Avis membrilor „Reuniunii române de muzică din Sibiu.” Petrecerea proiectată pentru presara de Anul-Nou (Duminecă în 31 Decembrie stil vechiu) se va ține în sala de la „Gesellschaftshaus”. Începutul la 8 ore seara. La această petrecere s'au binevoințit toți amicii și prietenii „Reuniunii”.

Episcop s'ărbătorit. După-cum ni-se împărtășește din diecesă Aradului clerul și poporul din aceea eparchie se pregătește a sărbătorii zina de Sf Ioan botzătorul cu multă solemnitate, în onoarea episcopului Ioan Meșian, — care va fi felicitat de corporații și privați cu o rară distincțiune, — pentru ultimile cerculare, care au menirea a înainta binele clerului și poporului.

Anunț. Am onoare a Vă face cunoscut, ca abdicând de postul de pretor, am deschis cancelaria advocației în Sibiu, strada principală. Cu stîmă: Dr. Ladislau Gyurko, avocat.

Foame în Italia. După-cum se raportează la mai multe foi, în orașul Colorado din statul arizonez, s'a ivit foamea în așa măsură, că în zilele trecute doi oameni au murit de foame. Multe mase de flămânzi au atacat prăvăliile brutarilor răpind toată pâinea găsită în acelea. Pentru restabilirea ordinii a trebuit recuierată miliția.

D'ale modei. Sîntem rugați a publica, că cunoscuta fabrică de mătăsării G. Hea- neberg din Zürich, dispune de materii de mătase nouă, admirabile și variate și servește prompt la ori-ce comandă.

Știre industrială. Cetim în „Pester Lloyd”, că în Decembrie s'a introdus în far- macia dela Curtea împărătească din Viena „Quarner's Brandy” — ceea-ce este un mare progres în industria de cognac din țara noastră.

Islam în Paris. Consiliul de mi- nistri în Franța a hotărât de a da conce- siune și a dăru un loc liber pentru construc- tia unei moștele.

Reclam a murit. Cine dintre noi nu cunoaște numele librarului Filip Reclam jun. (din Lipsca? Acest librar atât de pro- ductiv, a cărui bibliotecă și-a vîrsat darurile peste întreaga lume, a murit în zilele aceste în vîrstă de 89 de ani. Reclam jun. (căci și tatăl seu fusese librar) și-a întemeiat librăria la anul 1837, ear' cu scoaterea broșurilor cu- noscute-i „Universal-Bibliotek” a început în anul 1867. Până acum au apărut 3480 de broșuri de aceste ieftine (12 cr.), cuprinzînd pe cei mai eminenți reprezentanți ai litera- turii universale. Dintre produsele românești este cunoscută nouăla dlui I Slavici: „Die Glücksmühle” (moara cu noroc), care este ti- parită în această bibliotecă. — Dorim și bi-

...și numai aminte autorul cronicei despre cele întîmpelate până ere dînsul în Porcești ce i-au făcut Porceștenele (când erau s'e-l bată), ba a fost amenințat chiar și cu moarte cum dar' a putut lucra dl Fischer ca dl Benca să fie delaturat când deja dl Benca vîzînd, că nu mai poate trăi în Porcești a trecut Carpații și-și caute subsistența?

Invitări. „Reuniunea femeilor române pentru ajutorarea vîduvelor s'ăraze din Brașov și Săcele aranjiază în presara Anului-Nou, 31 Decembrie st. v. (12 Ianuarie st. n.) a. c. o petrecere cu dans în sala cea mare a teatrului din Brașov. Invităm pe această cale pe p. t. public român, care dorește să-și petreacă presara Anului-Nou în o mare familie românească în Brașov. Invitări speciale nu se mai trimit. Începutul la 8 ore seara. Prețul de intrare: 1 de persoană. Pentru co- mitetul Reuniunii. Brașov, 23 Dec. st. v. 1895. Maria Popea, presidentă, Dr. Ios. Blaga, secretar.

— „Reuniunea română de cântări din Ha- țeg” are onoare a invita la serata-literară-teat- rală, ce se va aranja în 12 a. l. c. în pe seara de Anul-Nou. Venitul curat e destinat în scop filantropic. *Comitetul aranjator.*

— Corul bisericii gr.-or. din Deva vî invită la concertul, ce-l aranjiază Duminecă, la 31 Decembrie 1895 (12 Ianuarie 1896), în sala redutei din Deva. Începutul la 7 1/2 ore seara. Venitul curat e: pentru renovarea unui clopot al bisericii gr.-or. din loc. Su- prasolurile și contribuiriile benevole se achită pe cale ziaristică. Prețul de intrare: de per- soană local I. 1 fl., local II. 60 cr., partere 40 cr., galeria 30 cr. După concert urmează joc. Program: 1. „Detunată”, cor bărbătesc de Em. Vict. Nejedly. 2. „Bobocel și inele”, de I. Vidu. 3. „Sum vîntor”, de * * *. 4. „Hei, leliță, din cel sat”, de H. Bön- nicke. 5. „Coroana cufundată”, Teod. Krause. 6. „Bucurii nevinovate”, de C. Spohn. 7. „Hai, leliță, sus la vie”, de D. Capșa. 8. „Cîntec de seară”, de N. Popovici. 9. „Căt e țeara”, de Gr. B. 10. „Momente dulci”, de N. Popovici.

— Tinerimea română din Co- jojna are onoare a vî invita la petrecerea populară împreună cu producțiune teatrală, care se va aranja în seara de Anul-Nou 1896 în loc. l. școlii române gr.-or. din loc. Începutul la 7 ore seara. Venitul curat este destinat pentru scopuri școlare. Cojojna, în Decembrie 1895. *Comitetul aranjator.*

Prețul de intrare de persoană 20 cr. Ofertele marimimoase se primesc cu mulțumită și se vor cuita publice. Program: 1. Doină: „Spusu-mi-a frunza de vie”, poezie cântată de corul tinerimii. 2. „Rugămintea din urmă”, poezie de George Coșbuc, declamată de Ioan Țiplea. 3. „Căt e țeara”, poezie executată de corul tinerimii. 4. „Doină”, de Eminescu, declamată de Alexandru Negru Rad. 5. „Flo- area”, poezie cântată solo de Maria Chira. 6. „Șeaură Țiganului”, anecdotă de T. D. Spe- ranța, declamată de George Cojoceanu. Teatru: „Curca”, comedie într-un act, de Theo- char Alexi. Personaje: Cocolana Saveta, vî- duvă, Victoria Nemeș; Elvira, fiica sa, Ma- ria Chira; Parintele Aron, Dumitru Negru Rad; dl Gregariu Sînduc, moșier făcău to- natic, George Negru Rad; Dr. Pilang Antal, Alexandru Negru Rad; Manda, servitoare la cocoana Saveta, Anisia Moldovan.

— Casina română din Bozovici are onoare a invita la petrecerea cu joc și tom- bola ce va aranja în seara de Sîn-Vasii în 12 Dec. 1896 st. n. în localitatea sa proprie. Prețul de intrare pentru membri 30 cr., ne- membri 40 cr. de persoană. Începutul la 8 ore seara. Comitetul. Ofertele pentru tom- bola și suprasolurile marimimoase adresînd către presidul casinei se primesc cu mul- țumită.

— „Reuniunea română de cântări din Oravița-mont.”, aranjiază la S. Vasii, în 31 Dec. 1895 (12 Ianuarie 1896) în sala hotelului „Coroana ung.” din Oravița-mont., un *Concert* cu următorul program: 1. Wein- wam: „Adese dormitând”, cor mixt. 2. Moszkovsky: „Wals brillant”, piesă de pian, executată de d-na Cornelia Cornean. 3. F. Schubert: a) „Nedumerit” din „Morăria frumoasă”. b) „Serenadă”, soli pentru soprano, exec. de d-șoara Elena Popoviciu. 4. W. Nejedly: „Nu vezi floarea tremurândă”, cor bărbătesc. 5. L. Delibes: „Coppelia”, piesă de pian pentru 4 mâni, executată de d-șoara Pavloviciu și d-na Cornelia Cornean. 6. W. A. Mozart: Duet din opera „Don Juan”, soprano d-șoara Melania Dragoescu, bariton dl Nicolae Băiaș. 7. C. G. Porumbescu: „Frunză verde foaie de naibă”, cor mixt. După aceea urmează joc. *Intrarea de per- soană: 80 cr., pentru membrii reuniunii 50 cr.* Începutul la 8 ore seara.

Mulțumită. Preacuvioșia Sa archi- mandritul Marie Popoviciu, starițul mănă- stirii Sucevița din Bucovina a binevoit a dăru pentru biserica noastră două rânduri complete de vestiminte bisericesti, pentru-ce pe această cale fi aduc în numele credincioșilor din Ma- riera adânc simțită mulțumita. Ioan Branea paroh gr.-or.

Rectificare. Ni-se cere publicarea ur- mătoarelor:

Binevoiti dle redactor, a rectifică o cro- nică apărută într-unul din numerii „Tribunei” referitoare la persoana dlui Fischer vice- notar și substituit în locul rudeniei sale Benca János, fost notar în Porcești, care a tre- cut în România.

În aceeași cronică a oare-care domn zice despre dl Fischer că ar fi un Jidan. Oame- nii vor ști să se ferească de astfel de ome- ni și alte multe: Eu care cunosc foarte bine pe acesta m'am informat și despre cele petre- cute în absența dlui Benca în Porcești și din câte a publicat acel Or...e cine domn nu e nimic adevărat. Dl Fischer nu a lucrat pe sub mână ca dl Benca să fie delaturat căci deja de 4 ani Porceștenii își dau toată si-

lința ca să se scape de domnul Benca János.

Aducă-și numai aminte autorul cronicei despre cele întîmpelate până ere dînsul în Porcești ce i-au făcut Porceștenele (când erau s'e-l bată), ba a fost amenințat chiar și cu moarte cum dar' a putut lucra dl Fischer ca dl Benca să fie delaturat când deja dl Benca vîzînd, că nu mai poate trăi în Porcești a trecut Carpații și-și caute subsistența?

În căt privește aserțiunea, că dl Fischer e Jidan, fi răspund, ca unul ce-l cunosc foarte bine, că simțemîntul de Român e mai mare la dl Fischer decăt la dl Benca János, în casa căruia numai ungurește se vorbia. O știe aceasta bine dl autor al cronicei. Muie- rea dlui Fischer e Română din Blaj pe căt a dlui Benca e Maghiară, care vorbește rîu românește. Dintre băieți unui nu știu deloc alții puțin românește. Adevărat, că originea dlui Fischer, nu e românească dar' azi e cu trup cu suflet Român.

Sinuciderea unui secretar ministe- rial. Cetim în foile maghiare, că Joi în 2 Decembrie s'a sinucis secretarul ministerial Havas Béla din Budapesta. El a fost aflat spânzurat de un cărlig dela fereastra odăii sale. Motivul ce la îndemnat de a să sinu- cide în felul acesta atât de posibil nu este cunoscut, dar' se asigura numai un morb psi- chic se descrie, deoarece-ce în familia Havas s'au mai întîmplat astfel de casuri.

Posta redacțiunii.
Dlul P. C. în Aiton. Poesile d-tale ru se pot publica.
Dlul S. în Bl. Din versurile trimise vom publica pe cel dîntăiu.
Dlul P. C. în O. Telegană n'am primit. Vom lua o notiță dar' mai pe larg nu ne putea extinde.
Dlul C. Vanceu, în M. Cățușile cerute nu se află de present în librăria „Institutului Tipografic”. Dar' ea le poate procura dacă s' mai găsec. Adre- sează te de-a dreptul.

„TRIBUNA”

Cu 31 Decembrie v. 1895 ex- piră abonamentele lunare, cuar- tale, semestrale și anuale.

Domnii abonenți sînt rugați a grăbi cu reînnoirea abonamen- telor lor, pentru regulata expediție a foii.

Abonamentele se fac prin mandate postale și numai pentru un timp, care începe cu prima și se termină cu ultima lunii, după stilul vechiu.

Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr.
Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr.
Abonamentul trilunar . . . 3 fl. 50 cr.
Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr

Este în interesul dlor abo- nenți, ca adresele să fie însemnate căt se poate de corect și legibil.

Domnii abonenți vechi sînt ru- gați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fășiiile, în care li-s'a trimis „Tribuna” până acum.

Administrațiunea.

Mai nou.

Dr. Lucaciu în Sibiu.
Părintele Dr. V. Luca ciu a so- sit aseară cu trenul dela 10 ore în Sibiu venind dela București. Dr. V. Luca ciu și-a luat cuartir la hotelul „Neurihrer” și va rămâne mai multe zile aici.

Termenul sosirii părintelui Lu- caci u n'a fost cunoscut nimerei din Sibiu, de aceea nici nu i-s'a putut face nici o primire. Știrea că a sosit s'a lă- țit grabnic în tot Sibiu și a fost cu bucurie primită de toți.

Astăzi la 12 ore domnul Lucaciu a făcut vizită presidentului Dr. I. Rațiu.

Din Sibiu părintele Lucaciu va merge direct la Șișești, ca să-și recoupe locul în parochia, în care a fost restituit cu toate drepturile sale.

Bibliografie.

La „Institutul Tipografic” (Sibiu) se află de vînzare operele literare ale lui Dela- vrancea (novele). Al. Vlahuța, (romanul „Dan” și poesii), Ioan N. Roman (poesii), Traian Dumitrescu (poesie și nuvele), Russu Șiriau (nuvele), Gherea (cri- tice) etc. etc.

Atragem asupra acestor literați atenția cetitorilor nostri.

A apărut în editura librăriei Carol Mül- ler Poesii de Ioan N. Roman; poetul gin- gaș și delicat, atât de căutat și atât de apreat de toți cetitorii de gust și-a adunat toate frumoasele sale producțiuni într'un volum, care a apărut acum de curînd și căruia presa i-a făcut o călduroasă primire, justificată de valoarea operii literare a dlui Roman.

Volumul în elegantă ediție, cu 230 pa- gine, se vinde cu prețul de 1 leu (50 cr.).

A apărut în editura librăriei Carol Mül- ler: „Un an de luptă” de A. Vlahuța, 248 pagine, prețul 2 lei 50 bani. Biblioteca pentru toți Nr. 22 Havier de Maistre: „Călătoria împregiurului odăii mele”, una din operele cele mai fine și vestite ale literaturii franceze, ear' de Ioan Popovici-Bănă- țeanu a apărut „Din vîcieta meseriașilor”. Novele admirabile ale unui talentat scriitor bănățean și unul din numerii cei mai fru- moși și mai interesați ai „Bibliotecii pen- tru toți”.

La Institutul Tipografic în Sibiu se află de vînzare următoarele noutăți mu- sicale:

- Liniește. Vals pentru piano de Di- mitrie St. Cristide . . . 1.—
- Am plîns. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Cirillo . . . —.75
- Singurătatea. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Cirillo . . . —.75
- Claire. Polca pentru piano de Alph. N. Ochialbi . . . —.25
- Institutele-Unite. Vals pentru piano de Carol Decker . . . 1.—
- Sërba Bucureștilor, pentru piano de Const. Dimitrescu . . . —.50
- Sërba mirilor. De C. Dimitrescu . . . —.50
- Iubileu. Marș de Gh. Fotino . . . —.75
- Surorile. Hora de Gh. Fotino . . . —.50
- Elisa. Polca franceză de G. Ionescu Zéphir. Polca mazurca de G. Ionescu Souvenir de Zürich. Polca mazurca de Anton Kneisel . . . —.50
- Pas de quatre original. De Mayer Lutz . . . —.50
- Gavotte de la Princesse „Marie”. De Michel Margaritescu . . . —.75
- Les beaux yeux. Valse pentru piano de Mathilde Mironescu . . . 1.—
- Țerănuța. Cîntec popular pentru voce și piano de Costache Moianu Hora înfrîntirii, pentru piano de P. G. Nițescu . . . —.75
- La tine copiliță dragă. Romanță de Droianu . . . —.50
- Toujours avec argent. Polca franceză pentru piano de Sig. Paulmann La blonde. Polca mazurca pentru piano de Sigismund Paulmann Turda. Marș patriotic de Paulmann Hora reginei. De Sigis. Paulmann . . . —.25
- Sërba papușelor. De Sig. Paulmann Marș turcesc. De Sigis. Paulmann Intermezzo pentru piano de M. Capșa Les fleurs de Maiu. Valse de Ant. Cirillo . . . 1.—
- Sërba ofiterilor. De C. Dimitrescu La file du Marin. Valse de Ivanovici Daisy Bell. Valse (All Right) de C. Kaps . . . —.75

La comanda de din afară se se adaugă pentru porto postal totdeauna încă 5 cr., ear' pentru expediție recomandată 2) cr. v. a. Pentru siguranța expediție se recomandă modalitatea din urmă.

Călimdarul zilei.

29 Dec. 1895. (10 Ianuarie 1896).
Iulian: Pruncii ucși de Irod.
Gregorian: Pavel post.
Soarele: răsare 8.07 apune 3.56 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 9 Ianuarie n. 8 ore dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 736.5)	Temperatura după Celsius	Maximul și mi- nimul de temperatură	Direcția vîntului
721.5	-8.7	-22.8 — 25.2 — 12.0	0

Din țeară 9 Ianuarie n. 7 ore dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Tempera- tura Celsius	Vîntul direcția	țîria
Budapesta . . .	760	+ 11.9	N	3
Sătmar . . .	760	+ 15.2	SO	2
Ciuj . . .	753	+ 17.0	V	2
Orșova . . .	—	—	—	—
Arad . . .	76	+ 9.8	—	—
Panciova . . .	761	+ 13.0	V	2

Sosiți în Sibiu.

În 10 Ianuarie n. 1896.

Teatru orașenesc în Sibiu.

Sâmbătă, 11 Ianuarie n. 1896:
„Der Traum ein Leben”.
Dramă în 7 acte.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 7 Ian. n. 1896.

Sămînțe	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.		Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilo	
		dela	până		dela	până
Grâu						
Bănățesc non	77	6.60	6.70	78	6.65	6.80
Grâu dela Tisa	77	6.65	6.75	78	6.75	6.85
Grâu „Pesta”	77	6.60	6.70	78	6.65	6.75
Grâu de Alba-Reg.	77	6.60	6.70	78	6.65	6.80
„Bacsa”	77	6.70	6.80	78	6.83	6.90
Grâu ung. de Nord.”	77	—	—	78	—	—

Sămînțe, vechi ori none	Solu	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
			dela	până
Seră			70—72	5.35 6.40
Ozăr	de nutreț		60—62	5.— 5.20
„	de vînars		62—64	5.50 6.80
„	de bere		64—66	6.80 8.—
Ovės	—		39—41	6.10 6.50
Cucuruz (porumb)	bănăț.		75	—
Meiu	de alt soiu		75	4.— 4.1
Hrișcă	—		—	—
			—	5.40 5.75

Mărfuri pe termen.	Grâu	Sept.-Oct. Mart.-Apr. Maiu-Iun. Iulie-Aug. Iunie Oct.	Rasi per 100 chilogr.	Mărfuri pe 100 chilogr.	
				dela	până
	Cucuruz		6.91	6.93	
	Ovės		6.18	6.15	

Produse diverse

Săm. de trif.	Lucernă ungurească	Curați	
		dela	până
„	roșie	88.—	48.—
Oleu de rap.	rafinat	36.—	43.—
Uns. de porc	dela Pesta	59.50	64.—
Slănină	svîntată	58.—	58.50
„	afumată	68.50	59.50
Său	—	—	—
Prunc	—	15.75	16.—
Lictar	slavon, nou	16.75	17.—
„	bănățesc	17.—	17.50
Miere	brută	—	—
„	galbină străcurată	—	—
Ceară	de Rosenau	—	—
Spirit	brut	—	—
„	Drojdiațe de spirit	—	—

Cursul pieții din Sibiu.

Din 9 Ianuarie n. 1896
Hârtie-monetă română . . . Cump. 9.74 vînd. 9.60
Lire turcești . . . „ 10.50 „ 10.60
Imperiali . . . „ 9.61 „ 9.64
Ruble rusești 100 k . . . „ 128 130
Galbeni . . . „ 5.70 5.75

Bursa din Budapesta.

Din 7 Ianuarie a. 1896
Renta de aur ung. 6% . . . —
„ de aur ung. 4% . . . 120.50
„ ung. val. cor. 4% . . . 98.25
Imprumutul căilor ferate ung. . . 123.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) . . . 120.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) . . . 10.—
Bonuri rurale ung. . . 10.—
„ croate-slavone . . . 10.—
Obligatiunile desp. regalilor . . . 10.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin . . . 10.—
Renta de hârtie austriacă . . . 1.—
„ de aur austriacă . . . 1.—
„ de aur austriacă . . . 1.—
Losuri austriace din 1860 . . . 1.—
Acțiunile băncii austro-ungare . . . 10.—
„ de credit ung. . . 4.—
„ de credit aust. . . 2.—
Scrisuri fondare ale institut. de cred. și economii „Albina” . . . 10.—
Argintul . . . 10.—
Galbeni împărătești . . . 10.—
Napoleon d'ori . . . 10.—
Mărci 100 imp. germane . . . 10.—
Londra 10 Livres sterlingi . . . 10.—

Bursa de Viena.

Din 7 Ianuarie n. 1896
Renta de aur ung. 6% . . . 1.—
„ „ 4% . . . 1.—
Renta ung. v. c. 4% . . . 1.—
Imprumutul căilor ferate ung. . . 1.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) . . . 1.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) . . . 1.—
Bonuri rurale ung. . . 10.—
„ croate-slavone . . . 10.—
Imprumut cu premiu ung. . . 1.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin . . . 1.—
Renta de hârtie austriacă . . . 1.—
„ argint austriacă . . . 1.—
„ aur austriacă . . . 1.—
Losuri austriace din 1860 . . . 1.—
Acțiunile băncii austro-ungare . . . 10.—
„ de credit ung. . . 4.—
„ de credit aust. . . 2.—
Argintul . . . 10.—
Galbeni împărătești . . . 10.—
Napoleon

